

Avvisande av onda handlingar och innovationer

Hadith nr 5 av Imam an-Nawawi

Allahs Sändebudet frid och välsignelser vare över honom sade:

”Den som introducerar något nytt i vårt sak detta [ISLAM] som inte hör till det, få den avvisad.” [al-Bukhari och Muslim]

Och i en annan version från Muslim:

”Den som utför en handling som inte tillhör oss [från Islam], får den är avvisad.”

Sammanfattning

Detta är en av de två hadither som, enligt lärda, omfattar hela islam. Den första är ”Sannerligen är handlingar beroende av avsikt...” vilket berör den inre aspekten av att utöva islam. Allt vi gör bör ske med avsikten att behaga Allah och genom att rena våra avsikter åstadkommer vi mycket inom vår religion.

Lärda menar att acceptationen av handlingar inom ibadah (dyrkan) grundar sig på följande två villkor:

Avvisande av onda handlingar och innovationer

- **Avsikten:** Handlingen ska utföras med uppriktighet, enbart för Allahs skull.
- Den ska ske i enlighet med profetens ﷺ sunnahh.

Bara goda avsikter räcker inte

Bara goda avsikter är inte tillräckligt. Vi måste också se till att våra handlingar utförs korrekt, i enlighet med profetens ﷺ exempel och islams riktlinjer. Ibland kan vi tro att det räcker med uppriktighet, utan att lägga ned ansträngningen för att försäkra oss om att det vi gör även är korrekt. Denna hadith täcker därmed den andra avgörande aspekten av att utöva islam – att säkerställa att det yttre utförandet av våra handlingar är rätt.

Profeten Muhammad ﷺ inledde sina predikningar med dessa ord, vilka återfinns i början av khutbahs överallt: "Sannerligen är den mest sanna talan Allahs bok och den bästa vägledningen är vägledningen från Muhammad ﷺ. Och sannerligen är de värsta angelägenheterna de som introduceras i religionen utan grund."

Ibn Rajab, i sin kommentar till Nawawis 40 hadither, påpekade att uttrycket "det som inte har någon grund eller som inte är från den" innebär att varje enskild handling och gärning måste ligga i linje med islams riktlinjer. Detta betyder dock inte att profetens ﷺ **Sunnah** bokstavligen omfattade varje enskild handling, utan att allt vi gör bör falla inom de allmänna ramarna som islam ställer.

Vissa tror att om de bara följer någon annan, så länge de inte själva uppfinner något, så är deras handling acceptabel. Detta stämmer inte; varje person måste vara flitig med att säkerställa att sina handlingar är korrekta. Att efterlikna och följa profeten ﷺ är en koranisk plikt. Allah, den Allsmäktige, säger: "Sannerligen, i Guds sändebud finner ni den bästa förebilden att följa för alla som hoppas på och vördar Allah samt den yttersta dagen, och som ständigt minns Allah." (Sura Al-Ahzab 33:21)

Skillnaden mellan dyrkan och vardagsliv

Det är viktigt här att skilja mellan dyrkan (ibadaat) och vardagsliv samt sociala interaktioner (mu'amalat). När det gäller dyrkan gäller tumregeln att något är förbjudet som standard om det inte finns stödjande bevis i Koranen och Sunnah. Vi kan inte hitta på saker; endast de dyrkningshandlingar som uttryckligen fastställts i Koranen och Sunnah är

acceptabla. Å andra sidan är icke-dyrkningshandlingar (mu'amalat) tillåtna om det inte finns textuella belägg för att de skulle vara förbjudna. Vilket klädval vi gör, våra matvanor och många andra vardagsfrågor lämnas åt individens fria val så länge de inte strider mot islams källor.

Religiös innovation (Bid'ah)

Det råder stor kontrovers kring frågan om innovation inom religionen, det vill säga bid'ah, och denna hadith citeras ofta i den debatten. Det är ett komplicerat ämne där många antingen är över- eller underentusiastiska. Även om ämnet inte kan redas ut i några få meningar, följer här några punkter som ger ett balanserat perspektiv:

Bid'ah hasana:

Imam ash-Shafi'i och andra hävdade att det finns något som kallas en *bid'ah hasana*, en god innovation. Ett exempel som ofta används för att illustrera detta begrepp är Taraweeh-bönen. Profeten ﷺ befallde inte uttryckligen att människor skulle samlas för Taraweeh, men Omar ibn al-Khattab etablerade senare detta som en konsekvent gemensam praxis.

Definitionen av "från den":

Islams riktlinjer och allmänna principer ger en bred definition av vad som anses vara "från den". En gång var de följeslagarna i bön bakom Profeten ﷺ i en gemenskap. När de reste sig från ruku', efter den sedvanliga frasen "Vår Herre är dig lovsågad", tillade en följeslagare på eget initiativ: "God och välsignad lovsång i mångfald, som fyller himlarna, jorden och allt däremellan." Efter bönen vände sig Profeten ﷺ till sina följeslagare och frågade vem som hade yttrat dessa ord. Ingen svarade, och Profeten sade att han bara frågade eftersom mer än 30 änglar tävlade om att skriva ner belöningen för dessa ord.

Övriga exempel:

Andra exempel som stödjer ovanstående punkter är Othman ibn Affans beslut under sitt styre att sammanställa en standardversion av Koranen, samt senare etableringen av fiqh-skolor (Madhahib) av många lärda.

«[ISLAMISKA SEDER – MANÉR](#)

[ATT SKYDDA HJÄRTAT](#)»

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah – En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā'ah – Ingen Jamā'ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)
- [Sunnahs plats i Islam – varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individens Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)